

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

פברואר 2011 – בהמן 1389
לשבוע שבין 10/2/11 – 17/2/11
עורך: רז צימט

במוקד אירועי השבוע:

- ✓ יום ניצחון המהפכה הפך ליום נפילתו של הנשיא מבראק: איראן ו"המזרח התיכון החדש" בתום עידן מבראק.
- ✓ לראשונה מאז דיכוי מהומות 2009: האופוזיציה הרפורמיסטית הצליחה להוציא אלפי מפגינים לרחובות טהראן.
- ✓ על רקע ביקור נשיא תורכיה בטהראן: קולות אחרים באיראן בנוגע להידוק הקשרים עם תורכיה.
- ✓ נתונים עדכניים בנוגע לשימוש באינטרנט באיראן: 28 מיליון גולשים; רק 700 אלף נהנים מגישה לאינטרנט מהיר.
- ✓ תמונות השבוע: תהלוכות יום השנה ה-32 לניצחון המהפכה האסלאמית בטהראן, 11 פברואר.

יום ניצחון המהפכה הפך ליום נפילתו של הנשיא מבראק: איראן והמזרח התיכון החדש בתום עידן מבראק

אמצעי התקשורת השמרנים באיראן עסקו השבוע בהרחבה בהתפטרותו של הנשיא מבראק וטענו, כי נפילת נשיא מצרים מבשרת את ראשיתו של עידן חדש במזרח התיכון, בו צפויה איראן למלא תפקיד מרכזי.

היומון השמרני ג'מהורי-י אסלאמי (Jomhuri-ye Eslami) טען, כי עם נפילת חסני מבארכ איבדה ארצות-הברית את משרתה הנאמן ביותר במזרח התיכון וכי "המשטר הציוני" ניצב עתה בפני אופק קודר. במאמר מערכת, שפרסם היומון, נכתב, כי נפילת משטרו של מבארכ מבטאת את ראשיתה של מהפכה גדולה כנגד האמריקאים והציונים במזרח התיכון ובצפון-אפריקה. היומון העריך, כי ארצות-הברית והציונים יעשו כמיטב יכולתם על מנת לשקם את מעמדם באיזור. על המהפכנים האסלאמים באיזור מוטלת, לפיכך, משימה מרכזית: ניצול ההזדמנות על מנת לחסל סופית את השפעות האימפריאליזם ולמנוע את שובו. על איראן למלא תפקיד חשוב בביצוע משימה זו.

השתתפותם הנרחבת של אזרחי איראן בתהלוכות יום ניצחון המהפכה האסלאמית ב-11 בפברואר אינה משקפת, לטענת היומון, רק את נאמנותו של העם האיראני למהפכה ולמשטר, כי אם גם את ציפיותיו מבכירי המערכת הפוליטית להימנע מפלגנות, להבין היטב את התנאים השוררים כיום באיזור ובעולם ולנצלם לטובת העמים העשוקים והמדוכאים באיזור (ג'מהורי-י אסלאמי, 12 פברואר).

במאמר מערכת נוסף הזהיר היומון, כי התהליך שהחל במצרים טרם הושלם. ג'מהורי-י אסלאמי התייחס בביקורתיות להודעת ראשי הצבא המצרי בנוגע לכוונתם לכבד את הסכם השלום עם ישראל וציין, כי ההודעה מצביעה על כך, שדרישתו הבסיסית של העם המצרי להפיל את המשטר טרם מומשה במלואה. ההתפתחויות במצרים עשויות להביא לחיסול הדיקטטורה של מבארכ, נכתב במאמר, אך אם אלה לא ינוהלו בתבונה על-ידי המנהיגים הפוליטיים והדתיים של מצרים, הן יובילו לכך שהרודנות תישאר על כנה ושרק שמו של הרודן ישתנה. האמריקאים מבקשים ליצור תנאים, שיאפשרו להם לשמר את האינטרסים האימפריאליסטים שלהם ושל "המשטר הציוני" במצרים. עמדות הצבא עלולות לעכב את השלמת המהפכה, הזהיר היומון. רוחו המהפכנית של העם המצרי לא תאפשר, עם זאת, לארצות-הברית ולישראל לממש את דרישותיהן והתנאים המהפכניים באיזור לא יאפשרו למצרים לשוב למציאות שהתקיימה בה בתקופת מבארכ (ג'מהורי-י אסלאמי, 14 פברואר).

הפגנת תמיכה של חברי המג'לס בהפיכה במצרים, 13 פברואר

גם היומון כיהאן העריך, כי נפילת משטרו של מבראכ טוביל לפגיעה קשה במעמדה האזורי של ארצות-הברית. המזרח התיכון לא ישוב להיות כפי שהיה, הגיאוגרפיה הפוליטית באזור עתידה להשתנות במהרה והמהפכה המצרית צפויה להתפשט ליתר הדיקטטורות באזור, גרס היומון. כיהאן פירט שלושה תרחישים אפשריים בהם עשויים האמריקאים לנקוט בניסיונם להתמודד עם נפילת משטרו של מבראכ: מתקפה צבאית והשתלטות על נקודות אסטרטגיות, כגון: תעלת סואץ ומדבר סיני; ניסיון לבצע הפיכה במצרים; וניסיון להוציא לפועל הפיכות והפרות סדר במדינות המשתייכות ל"ציר ההתנגדות". כל אחד מתרחישים אלה, גרס היומון, צפוי להיכשל. היומון העריך, כי ארצות-הברית תידחק לשולי המזרח התיכון ואילו ישראל תאלץ לשאת את טעם המצור ולשלם את מחיר תוקפנותה נגד מדינות האסלאם. מעמדה של איראן, לעומת זאת, צפוי להתחזק והיא זו שתנהל מעתה את ההתפתחויות במזרח התיכון בהיותה מקור ההשראה של התנועות האנטי-אמריקאיות באזור (כיהאן, 12 פברואר).

היומון השמרני סיאסת-י רוז (Siyasat-e Rooz) הגיב אף הוא על נפילת משטרו של מבראכ וכתב, כי תבוסת המערב נובעת מסירובו להכיר בעליית האסלאם ובעוצמתה האזורית של איראן ומניסיונו להתמודד עם הגל האסלאמי העולמי בדרכים כוחניות. היומון העריך, כי בעקבות תבוסת המערב יהפוך האסלאם לגורם היחיד המעצב את ההתפתחויות באזור ולדרך חיים שתחליף את הקפיטליזם ואת החילוניות המבוססת על רודנות. ארצות-הברית היא המפסידה הגדולה בניסיונה לכונן מזרח תיכון חדש המבוסס על הגמוניה ישראלית. גם אם ההתקוממויות העממיות לא יובילו לכינון של ממשלות אסלאמיות לחלוטין – והסיכוי לכך הוא קלוש – הן יובילו לחיזוק חזית ההתנגדות בהנהגת איראן (סיאסת-י רוז, 13 פברואר).

גם ביטאון משמרות המהפכה, צבח-י צאדק (Sobh-e Sadeq), טען בגיליונו האחרון, כי ההתפתחויות בעולם הערבי צפויות לחזק את חזית ההתנגדות האסלאמית בהנהגת איראן וכי המזרח התיכון עתיד להפוך למזרח תיכון אסלאמי. במזרח תיכון זה לא זו בלבד שהאמריקאים, האירופאים והציונים לא יוכלו לשחק תפקיד פעיל, אלא שהמדינות בו יתייצבו כחזית אחת נגד הציונים ותומכיהם. "המשטר הציוני" מוטרד ביותר לנוכח ההתפתחויות במצרים, נכתב בשבועון, כיוון שהוא מעריך, שנפילת מבראכ מקרבת אותו לסוף דרכו. התעצבותו של מזרח תיכון אסלאמי במקום המזרח התיכון האמריקאי תשפיע על עתיד העולם כולו. המאה הקרובה תהיה המאה האסלאמית, המאה המבשרת את ניצחון העשוקים על המדכאים. בעתיד החדש הצפוי במזרח התיכון צפויה איראן למלא תפקיד מרכזי (צבח-י צאדק, 14 פברואר).

לראשונה מאז דיכוי מהומות 2009: האופוזיציה הרפורמיסטית הצליחה להוציא אלפי מפגינים לרחובות טהראן

על אף הערכות חריגה של כוחות הביטחון קיימו ביום שני, 14 בפברואר, כמה אלפי מפגינים כמתוכנן תהלוכות מחאה, שאורגנו על-ידי האופוזיציה הרפורמיסטית. התהלוכות אורגנו בתמיכה בהתקוממויות העממיות במצרים ובתוניסיה ויצאו לפועל על אף סירוב השלטונות להעניק לאופוזיציה רישיון לקיימן.

הערכות האופוזיציה הרפורמיסטית להפגנות ה-14 בפברואר (ה-25 בחודש בהמן, Bahman) נמשכה למעלה משבוע ימים. תומכי האופוזיציה באיראן ומחוצה לה השקיעו מאמצים ניכרים לגיוס תומכים ופעילים, שייטלו חלק בהפגנות. בין היתר נפתח עמוד מיוחד ברשת החברתית פייסבוק לגיוס תמיכה בתהלוכות המחאה. למעלה מ-55 אלף גולשים הביעו את תמיכתם באמצעות הצבעת "לייק".

במהלך ההפגנות, שנערכו במספר מקומות במרכז טהראן התפתחו עימותים אלימים בין מפגינים לבין כוחות הביטחון. המפגינים קראו סיסמאות בגנות המשטר, ובהן: "מוות לדיקטטור" ו"מבארכ, בן-עלי, הגיע תורו של סיד עלי [ח'אמנהאין]". כוחות ביטחון הפנים נפרשו באזורים שונים ברחבי טהראן וחסמו צירים המוליכים לכיכרות מרכזיות. על-פי דיווחי האופוזיציה הרפורמיסטית עשו כוחות הביטחון שימוש בגז מדמיע לפיזור המפגינים ועצרו מאות מפגינים. לפחות שני בני אדם נהרגו במהלך העימותים. אחד משני ההרוגים בהפגנות זוהה על-ידי אמצעי תקשורת תומכי הממשלה כסטודנט, שהיה חבר בבסיג'. מקורות האופוזיציה טענו, לעומת זאת, כי ההרוג היה פעיל באופוזיציה. הפגנות התקיימו גם בערים מרכזיות נוספות, ובהן: אצפהאן, תבריז, שיראז, רשת, אהואז וכרמאנשאה.

מקור התמונה: www.peykeiran.com

בימים שקדמו להפגנה הגבירו השלטונות את צעדי הדיכוי כנגד האופוזיציה. אתרי חדשות המזוהים עם האופוזיציה הרפורמיסטית דיווחו, כי השלטונות עצרו כמה פעילים פוליטיים ועיתונאים רפורמיסטיים, ובהם: מחמד-חסין שריף זאדגאן (Mohammad Hossein Sharif) (Zadegan), ששימש שר הרווחה בממשלתו של הנשיא לשעבר, מחמד ח'אתמי. שני מנהיגי

האופוזיציה, מיר-חסיין מוסוי (Mir-Hossein Mousavi) ומהדי כרובי (Mehdi Karoubi) אף הושמו במעצר בית. בבוקר ההפגנה הטילו כוחות ביטחון הפנים מצור על ביתו של מוסוי, ניתקו את קווי הטלפון שבשימושו ומנעו ממנו ומאשתו ליצור קשר עם תומכיהם ולצאת מהבית על מנת להצטרף למפגינים.

בנוסף הטילו השלטונות מגבלות על שליחת מסרונים ועל גלישה באינטרנט בניסיון להקשות על פעילי האופוזיציה להתארגן לקראת ההפגנות. בלוגרים איראנים דיווחו, כי במסגרת סינון אתרי אינטרנט על-פי מילים הוסיפו השלטונות בימים האחרונים את המילה בהמן לרשימת המילים, שלא ניתן לגלוש על-פיהן באתרי אינטרנט שונים, ובכללם במנוע החיפוש "גוגל" (www.irangreenvoice.com, 11 פברואר).

אמצעי התקשורת השמרנים ניסו להפחית מחומרת האירועים וטענו, כי מדובר בהפגנות בקנה מידה קטן, שנמשכו פרק זמן קצר בהשתתפות פרחחים ומסיתים, שפעלו בעידוד ובתמיכה של גורמים במערב. התקשורת השמרנית הדגישה בדיווחיה, כי במהלך ההפגנות לא נישאו כל קריאות תמיכה בהתקוממויות העממיות במצרים או בתוניסיה וכי הדבר מוכיח, כי מנהיגי האופוזיציה הרפורמיסטית רק ביקשו לנצל את האירועים בצפון-אפריקה לצורך השגת יעדיהם הפוליטיים. אמצעי התקשורת השמרנים גם הטילו על מתנגדי המשטר את האחריות להפלתם של מספר אתרי חדשות המזוהים עם הזרם השמרני, ובהם: אפתאב ניוז (Aftab News), "פרארו", (Fararu) וג'האן (Jahan) במהלך ה-14 בפברואר (פרדא; פארס, 14 פברואר).

האתר השמרני רג'א ניוז טען, כי אירועי ה-14 בפברואר הוכיחו, כי אין מקום לחשש מפני התחדשות המהומות באיראן. האתר ציין, כי על אף תכנון מוקדם, שנמשך עשרה ימים, ולמרות תמיכת אמצעי התקשורת המערבים, לא הצליחו מתנגדי המשטר להוציא לרחובות טהראן אלא כמה אלפי מפגינים. האתר ציין, עם זאת, כי התייצבותם של שני מנהיגי האופוזיציה, מיר-חסיין מוסוי ומהדי כרובי, בשירות ארצות-הברית וישראל מחייבת לנצל את המצב על מנת לעצור אותם ולהעמידם לדין (רג'א ניוז, 14 פברואר). גם בישיבת המג'לס, שהתקיימה ביום שלישי (15 פברואר), העלו כמה חברי מג'לס דרישה להעמיד את מנהיגי האופוזיציה לדין ובאולם המג'לס אף נשמעו קריאות "מוות למוסוי, כרובי וח'אתמי" (מהר, 15 פברואר).

ערב הפגנות ה-14 בפברואר שבו והאשימו בכירים איראנים וחוגים שמרנים את ראשי האופוזיציה בשיתוף פעולה עם המערב על מנת לערער את יציבות המשטר. היומון כ'האן טען, כי כל כוונתם של ראשי האופוזיציה בקיום ההפגנות היא להביע התנגדות למשטר ולא לבטא תמיכה במאבקם של אזרחי מצרים ותוניסיה. במאמר פרשנות הביא עורך היומון, חסיין שריעתמדרי (Hossein Shariatmadari), מדבריהם של מנהל "קול ישראל" בשפה הפרסית לשעבר, מנשה אמיר, ושל סגן נשיא ארצות-הברית, ג'ו ביידן, שהודו לטענת עורך כ'האן, שמנהיגי האופוזיציה ביקשו רישיון לקיים את התהלוכות בתואנה של תמיכה במאבק העממי במצרים ובתוניסיה אך למעשה לקרוא תיגר כנגד המשטר.

ברור, גרס היומון, שאין כוונתם של מנהיגי האופוזיציה הרפורמיסטית להביע תמיכה בהתקוממויות האנטי-אמריקאיות והאנטי-ישראליות במצרים ובתוניסיה, שהרי הם בעצמם הוכיחו במהלך המהומות בשנה שעברה, כי הם פועלים כ"גייס חמישי" בשירות ארצות-הברית, בריטניה וישראל. אלה הפועלים בשירות האינטרסים של ישראל וארצות-הברית, פוגעים בכבוד מכונן המהפכה האסלאמית וקודשי האסלאם, מקבלים סיוע מנשיא ארצות-הברית ומשתפים פעולה עם אויביה של איראן, אינם יכולים להיחשב כתומכי המתקוממים במצרים. מוסוי וכרובי ידעו בבירור, כי לא יקבלו רישיון לקיום הפגנתם לאחר שהוכיחו במעשיהם, כי זהותם אינה איראנית ואינה אסלאמית. בקשת הרישיון נועדה רק לאפשר להם לנצל את ההתפתחויות האחרונות על מנת לשוב ולפגוע ברפובליקה האסלאמית (כיהאן, 13 פברואר).

בתוך כך טען השבוע מפקד הבסיג', מחמד רזא נקדי (Mohammad Reza Naqdi), כי שירותי המודיעין המערביים מחפשים אדם הסובל מפיגור שכלי כדי שיצית עצמו בטהראן ויעורר בכך מהומות, כפי שארע בתוניסיה ובמצרים. נקדי ציין, כי שירותי המודיעין לוקים בנפשם אם הם סבורים שיגיעו להישגים בזכות חיקוי המעשים, שהתרחשו בתוניסיה ובמצרים. גם במהומות השנה שעברה ניסו, לדבריו, שירותי המודיעין המערביים לנהוג בדרך זו, אך העם האיראני זיהה את מעשיהם והתייצב כנגדם (פארס, 13 פברואר).

על רקע ביקור נשיא תורכיה בטהראן: קולות אחרים באיראן בנוגע להידוק הקשרים עם תורכיה

נשיא תורכיה, עבדאללה גול, קיים השבוע ביקור ממלכתי בן ארבעה ימים באיראן כשהוא מלווה במשלחת של שרים ואנשי עסקים. התקשורת האיראנית דיווחה בהרחבה על פגישותיו של גול באיראן ועל כוונת נשיאי שתי המדינות להרחיב באופן משמעותי את הקשרים המסחריים והכלכליים בין איראן לתורכיה בשנים הקרובות.

לצד העיסוק בהזדמנויות לפיתוח הקשרים הכלכליים בין שתי המדינות העלו כמה אמצעי תקשורת איראנים גם חששות ביחס לכוונותיה של תורכיה ולניסיונותיה לנצל את ההזדמנות לשיפור מעמדה האזורי על חשבון איראן.

האתר עצר-י איראן (Asr-e Iran), המזוהה עם הזרם השמרני הפרגמטי, טען במאמר פרשנות שפרסם, כי השינוי במדיניותה של תורכיה כלפי איראן נובע בראש וראשונה מאינטרסים פוליטיים וכלכליים תורכיים. שלטונות תורכיה מודעים היטב ליכולותיה ולחולשותיה הכלכליות של איראן ושואפים לנצלן על מנת לשפר את מצבה הכלכלי של ארצם. האתר ציין, כי הרחבת הקשרים עם תורכיה עשויה לתרום גם לאיראן. היא יכולה להשתמש בתורכיה כמתווך מול חברות מסחריות אירופאיות, שנאלצו להגביל את קשריהן עימה בניגוד לרצונן לנוכח הסנקציות המוטלות עליה. היא גם יכולה לנצל את קשריה המתהדקים עם תורכיה על מנת לטעון, שמדיניות הסנקציות נכשלה.

האתר טען, עם זאת, כי האינטרסים של תורכיה בהידוק הקשרים עם איראן רבים יותר מאלה של איראן. תורכיה יכולה להפוך תחליף לאיחוד האמירויות הערביות, שמעמדן כמתווך מסחרי בין איראן לחברות אירופאיות נפגע בעקבות הלחץ האמריקאי; היא יכולה לנצל את הסנקציות המוטלות על איראן כדי לדרוש ממנה תמורה גבוהה יותר בעבור נכונותה להרחיב את קשריה הכלכליים עימה; והיא יכולה לנצל את קשריה המתרחבים עם איראן כמנוף מול מדינות המערב. האתר הביע מורת רוח מכך, שהעם האיראני צריך לשלם מחיר כבד למדינות המוכנות לשמש כמתווכות בין איראן לבין חברות אירופאיות. אין כל הבדל, טען האתר, בין הזרמת כספים, שהיו אמורים להישאר בקופתה של איראן, לשכניה הערבים לבין הזרמתם לשכניה התורכים (עצ-י איראן, 15 פברואר).

היומון הכלכלי דניא-י אקתצאד (Donya-ye Eqtesad, עולם הכלכלה) התייחס אף הוא להידוק הקשרים בין איראן לתורכיה והזכיר, כי היחסים ארוכי השנים בין שתי המדינות אינם מבוססים רק על ידידות, כי אם גם על יריבות. במאמר מערכת, שפרסם היומון, נכתב, כי על אף השינוי הפוליטי בתורכיה בשנים האחרונות, היא מנסה לשמור על קשריה גם עם המערב. עליית האסלאם אף תרם להגברת התחרות בין שתי המדינות, כיוון שאיראן תומכת מסיבות אידיאולוגיות בגורמים אסלאמיים באזור וגם תורכיה שואפת כיום להגן על המוסלמים כדי לחזק את מעמדה האזורי. היומון הצביע על הבדלים בהשקפות בין שתי המדינות, שבאו לידי ביטוי גם ביחס להתפתחויות האחרונות במצרים. בשונה מאיראן השואפת לשנות את המשטר במצרים, היתה עמדתה של תורכיה קרובה יותר לעמדת המערב, שביקש לשמר את המשטר הפוליטי במצרים במתכונתו הנוכחית אך ללא הנהגתו של חסני מבארכ (דניא-י אקתצאד, 15 פברואר).

פגישת הנשיא גול עם המנהיג העליון, עלי ח'אמנהאי

גם האתר דיפלומטיה איראנית התייחס לאינטרסים האזוריים והכלכליים עליהם מבוססת מדיניות החוץ התורכית. בראיון, שהעניק לאתר ד"ר בהראם אמיר אחמדיאן (Bahrām Amīr Ahmadian), טען המומחה לענייני תורכיה מאוניברסיטת טהראן, כי תורכיה מעוניינת לחזק את השפעתה האזורית ולהרחיב את קשריה עם מדינות האזור לשם ביצור מעמדה.

המומחה טען, כי במלחמת איראן-עיראק שיחקה תורכיה "משחק כפול" ושמרה על קשרים קרובים הן עם איראן והן עם עיראק בניסיון להרוויח מהעימות בין שתי שכנותיה. גם כיום מבקשת, לטענתו, תורכיה לנצל את ההתפתחויות באזור לטובת האינטרסים שלה והיא רואה

בסנקציות המוטלות על איראן הזדמנות כלכלית להרחבת השקעותיה באיראן (דיפלומאסי-י איראני, 13 פברואר).

ביקורת מרומזת על חוסר האיזון ביחסים בין תורכיה לאיראן נמתחה גם על-ידי היומון תהראן אמרוז המזוהה עם ראש עיריית טהראן, מחמד באקר קאליבאף (Mohammad Baqer Qalibaf). במאמר מערכת, שפרסם היומון לרגל ביקור הנשיא גול באיראן, נכתב, כי איראן ותורכיה הן שותפות טבעיות באזור שיכולות לקיים יחסים מסחריים אסטרטגיים ביניהן בדומה ליחסים, שהתפתחו לאחר מלחמת העולם השנייה בין גרמניה לצרפת.

היומון טען, עם זאת, כי יחסים אסטרטגיים כאלה מחייבים הדדיות בין שתי המדינות. לא ייתכן, שאיראן תייבא מתורכיה סחורות ותעביר בתמורה לתורכיה דולרים שמקורם בהכנסותיה מייצוא נפט. איזון מסחרי בין שתי המדינות הוא תנאי הכרחי לקידום היחסים בין שתי המדינות וכל עוד לא יושג איזון כזה, לא יוכלו היחסים הכלכליים ביניהן להפוך לאסטרטגיים (תהראן אמרוז, 16 פברואר).

יצוין, כי גם בעבר נשמעו באיראן קולות, שהזהירו כי חיזוק מעמדה האזורי של תורכיה עלול לבוא על חשבון מעמדה של איראן.

נתונים עדכניים בנוגע לשימוש באינטרנט באיראן: 28 מיליון גולשים; רק 700 אלף נהנים מגישה לאינטרנט מהיר

חברת התקשורת האיראנית פרסמה השבוע נתונים עדכניים בנוגע להיקף השימוש באינטרנט באיראן. על-פי נתונים אלה עומד כיום מספר גולשי האינטרנט במדינה על 28 מיליון בני-אדם. רק ל-700 אלף מהם מתאפשרת, עם זאת, גישה לאינטרנט מהיר באמצעות קווי ADSL, וקרוב למחצית מהם מתגוררים בטהראן.

למעלה מ-34 אחוזים מאזרחי איראן עושים עדיין שימוש באינטרנט באמצעות מודם חיוג (Dial-Up) במהירות של 56 קב"ש בלבד. בהתאם לתוכנית הפיתוח הרב-שנתית אמורים עד שנת 2016-2017 ליהנות כ-60 אחוזים מאזרחי איראן מגישה לאינטרנט מהיר במהירות של 512 קב"ש (מהר, 13 פברואר).

בתוך כך מסר השבוע מנכ"ל הלשכה למחקרי תקשורת וטכנולוגיה במרכז למחקרים של המג'לס, רזא באקרי אצל (Reza Baqeri Asl), כי על-פי תוכנית הפיתוח הרב-שנתית מתכוונת הממשלה לחבר במהלך חמש השנים הקרובות 60 אחוזים מהמשפחות באיראן ואת כלל מקומות העבודה ברחבי המדינה לרשת האינטרנט הלאומית הנפרדת המוקמת בימים אלה במדינה (מהר, 12 פברואר).

החל משנת 2005 הצהירו בכירים איראנים על כוונת הממשלה להקים בתוך מספר שנים רשת אינטרנט לאומית-פנימית נפרדת וסגורה, שתהיה מנותקת מרשת האינטרנט העולמית. פרויקט האינטרנט הלאומי הנפרד נחשב לאחד הפרויקטים הממשלתיים, שנועדו להגביר את יכולת המשטר להגביר את יכולתו לשלוט ולפקח על תעבורת רשת האינטרנט, הנתפשת על-ידו כזירת פעילות מרכזית בשימוש אויבי המשטר מבית ומחוץ. הפעלת הרשת הפנימית תאפשר, לטענת השלטונות, להזיל משמעותית את שירותי הגלישה באינטרנט וכן להגביר את מהירות הגלישה. במהלך 2010 מסרו בכירים במשרד התקשורת, כי בכוונת השלטונות גם להשיק בקרוב שירותי דואר אלקטרוני נפרדים וכן מנוע חיפוש לאומי, שיהווה תחליף למנועי החיפוש הבינלאומיים גוגל ויאהו.

תמונות השבוע: תהלוכות יום השנה ה-32 לניצחון המהפכה האסלאמית בטהראן, 11 פברואר

